

8. aprillil 2015 esitatud hagi – Kohrener Landmolkerei ja DHG versus komisjon**(Kohtuasi T-178/15)**

(2015/C 245/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Saksamaa), DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Wagner)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni otsus, mis saabus 2. märtsil 2015;
- tunnistada hagejate 23. detsembril 2014 esitatud vastulause menetluses, mille toimikunumber on AT-TSG-0007-01035, vastuvõetavaks.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada, kuna sellega on rikutud õigusnorme. Vastavalt määruse (EL) nr 1151/2012⁽¹⁾ artiklile 51 oli hagejatel vastulause esitajatena õigus esitada liikmesriigi asutusele vastulause kolme kuu jooksul, kui nad tahtsid esitada vastulause garanteeritud traditsioonilise toote registreerimise kohta. Sellega seoses märgivad nad, et vastav teade avaldati 30. septembril 2014 (ELT 2014, C 340, lk 6) ja vastulause esitati liikmesriigi pädevale asutusele 23. detsembril 2014. Hagejad ei vastuta tähtaja edasise ületamise eest. Hagejad lisavad, et nad ei saanud mõjutada seda, et liikmesriigi pädev asutus edastaks talle esitatud vastulauseid õigeaegselt komisjonile; vaidlustatud otsuses aga ei võeta arvesse, et hagejad esitasid vastulause õigeaegselt. Otsuses võetakse arvesse üksnes kuupäeva, mil vastulause saabus Euroopa Komisjoni.

Peale selle väidavad hagejad, et määruse nr 1151/2012 artiklis 51 ei ole ette nähtud tähtaega, mille jooksul peab liikmesriigi pädev asutus dokumendid edastama. Seega on määrav üksnes hagejate poolt vastulause esitamine liikmesriigi ametiasutusele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, lk 1).

14. aprillil 2015 esitatud hagi – Icap jt versus komisjon**(Kohtuasi T-180/15)**

(2015/C 245/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Icap plc (London, Ühendkuningriik), Icap Management Services Ltd (London) ja Icap New Zealand Ltd (Wellington, Uus-Meremaa) (esindajad advokaadid C. Riis-Madsen ja S. Frank)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada tervikuna või osaliselt komisjoni 4. veebruari 2015. aasta otsus asjas AT.39861 – Yen Interest Rate Derivatives – C(2015) 432 final;
- teise võimalusena tühistada või vähendada määratud trahvi;
- igal juhul mõista kostjalt välja kõik hagejate kohtukulud ja muud kulud, mis on selle asjaga seotud;
- võtta mis tahes muud meetmed, mida Euroopa Kohus peab kohaseks.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on teinud faktivigu ja rikkunud õigusnormi, tuvastades, et pangad tegutsesid „eesmärgil põhinevalt” konkurentsi piiraval ja/või kahjustaval moel.
2. Teine väide, et kostja on teinud faktivigu ja rikkunud õigusnormi, leides, et hagejate väidetav kaasaitamine pankade käitumisele kujutas endast konkurentsiõiguse rikkumist ETLT artikli 101 tähenduses.
  - Hagejad on seisukohal, et ETLT artikkel 101 ei hõlma sellise kaasosalise käitumist, kes ei osale konkurentsi piiravas/kahjustavas kokkuleppes. Komisjoni kohaldatud test oli igal juhul ebakorrekne ja kattis liiga laia käitumisviiside spektrit, mis ei ole rikkumisega piisavalt seotud tihedalt seotud. Hagejate käitumine ei kuulu kostja kasutatud kaasaitamise testi kohaldamisalasse. Hagejad väidavad eeskätt, et järeltul, et hagejad aitasid kaasa pankadevahelisele teabe vahetamisele, puudub igasugune faktiline alus, ning et kostja ei too välja ühtegi juhtu, mil hagejad oleks sellist teabevahetust hõlbustanud. Hagejate sõnul kehtib sama kooskõlastatud tehingute (*alignment trades*) uurimise kohta. Seoses Yen LIBORi andmete manipuleerimisega on komisjon tunnistanud, et ainult üks pank kahest teadis ICAP-i seotusest. Hagejad väidavad, et seega ei olnud ICAP pankade tegevuse juures kaasosaline. Lisaks algas rikkuv käitumine nende rikkumiste puhul tükk aega enne seda, kui ICAP sellele väidetavalt kaasa aitas.
3. Kolmas väide, et kostja on teinud faktivigu ja rikkunud õigusnormi, kui ta tegi kindlaks hagejate väidetava rikkumises osalemise kestuse.
  - Hagejad väidavad, et pangad oli Yen-i intressimäära tuletisinstrumentide puhul kaubanduspartnerid ja olid seetõttu teadlikud üksteise kauplemispositsioonidest ja intressidest. Seetõttu on komisjoni esitatud tõendid, mis toetavad väidet, et ICAP teadis kahepoolsest rikkumisest, tähtsusetud, ebamäärased ja eksitavad. Lisaks eeldavat komisjoni lähenemine hagejate teadlikkust ja käitumist kuni pankade kahepoolse rikkumise lõpuni, samas ei esita komisjon mingeid tõendeid hagejate jätkuva teadmise kohta pankade rikkumistest.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud süütuse presumptsiooni ja hea halduse põhimõtteid.
  - Hagejate hinnangul viis komisjon läbi hübriid-kokkuleppemenetluse, milles oli 2013. aasta septembris tehtud lepitusotsusesse kaasatud ka ICAP ning kirjeldatud ulatuslikult tema rolli kaasaitajana. Alates sellest ajast ei saanud komisjon enam teeselda, et ta on ICAP-i asja menetlemisel erapooletu.
5. Viies väide, et komisjon on rikkunud trahvimissuuniseid, võrdse kohtlemise põhimõtet, proportsionaalsuse põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet.

- Hagejad väidavad, et määrates sümboolsetest trahvidest kõrgemad trahvid rikkus komisjon õiguskindluse põhimõtet. See erineb väidetavalt ka komisjoni otsuspraktikast. Lisaks olevat komisjon rikkunud oma trahvimissuuniseid, kui ta keeldus võtmast trahvi aluseks hagejate müügi väärtust, ei täpsustanud piisavalt oma trahvi arvutamise meetodit ning ei põhjendanud seda erinevust oma varasemast otsustuspraktikast. Lisaks on hagejad seisukohal, et komisjon rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta kohtles hagejaid erinevalt teisest maaklerist, keda süüdistati kaasaaitamises samasugustel asjaoludel ja samas rikkumises, ning kohtles hagejaid lõpuks samamoodi nagu pankasid, kes rikkumise toime panid, kuigi hagejaid oli süüdistatud kõigest kaasaaitamises. Hagejad väidavad, et selle tagajärjel on määratud trahvid täiesti ebaproportsionaalsed ning seega on komisjon rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet.

6. Kuues väide, et komisjon on rikkunud *ne bis in idem* põhimõtet.

24. aprillil 2015 esitatud hagi – National Iranian Tanker Company versus nõukogu

(Kohtuasi T-207/15)

(2015/C 245/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iraan) (esindajad: T. de la Mare, QC, barrister M. Lester ja barrister J. Pobjoy ning solicitor R. Chandrasekera, solicitor S. Ashley ja solicitor C. Murphy)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 12. veebruari 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/236/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 39, 14.2.2015, lk 18) ja nõukogu 12. veebruari 2015. aasta rakendusmäärus (EL) nr 230/2015, millega rakendatakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 39, 14.2.2015, lk 3);
- teise võimalusena, tunnistada, et nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsuse 2010/413/ÜVJP (muudetud kujul, edaspidi „otsus”) artikli 20 lõike 1 punkt c ja nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määruse (EL) nr 267/2012 (muudetud kujul, edaspidi „määrus”) artikli 23 lõike 2 punkt d ei ole hageja suhtes kohaldatavad, kuna need on õigusvastased; ja
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimese väite kohaselt on nõukogu, kandes hageja uuesti loetellu samade faktiväidete põhjal, mille Üldkohus lükkas ümber oma 3. juuli 2014. aasta otsuses National Iranian Tanker Company vs. nõukogu (T-565/12, EKL, EU:T:2014:608, edaspidi „kohtuotsus NITC”), rikkunud *res judicata*, õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid ning hageja õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47.